

בְּחֻנּוּי נָא בָּזֵאת!...

חסידים משתפים על הצינורות
החדשים שנפתחו להם בפרנסה
אחרי הפלעדזש

עמוד 4

המלך נותן לך עשירות!

שיחת הפלעדזש ושו"ת עם
הרבי על צדקה, פלעדזש
ועשירות

עמוד 12

המה מעידים

משפיעים ורבנים בטורים
מעוררים על המנוע הבוער
של אנ"ש

עמוד 24

למעלה ממדידה והגבלה

גיליון נושא מורחב לקיום הוראתו והבטחתו של הרבי לפרנסה בהרחבה "עד לעשירות כפשוטה"
יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ערכי היסוד של התאחדות החסידים:

אמונה והתנהגות עפ"י תורה ושו"ע

"צריך לפעול על עצמו שגופו הגשמי יהיה בדרגא כזו שיתנהג בדרך ממילא על פי ציווי השולחן ערוך" (ש"פ חיי שרה תשמ"ה)

נאמנות לרבי והתקשרות בכל נימי הנפש

"וזהו בכללות ענין ההתקשרות של חסיד לרבי, אשר על ידי זה מקבל החסיד כל המצטרך לו הן בגשמיות והן ברוחניות" (אג"ק ג' ת'שמה)

הנהגה בין החסידים כבני משפחה

"צריכים ליקח את הנתנית-כח לחיות כולם כמו משפחה אחת, באהבה ע"פ תורה, ועי"ז נעשה "באור פני מלך חיים" (ש"פ שמות תש"כ)

הכרה בצרכי האחר, בגשמיות וברוחניות

"שכל מציאותו . . . חדורה בהחיות דמשיח . . . גם (ובעיקר) בענינים פשוטים, כמו נתינת צרכיו הגשמיים של יהודי" (ש"פ תולדות תשנ"ב)

התאחדות החסידים מעודדת כל חסיד:

לקיים את הוראות הרבי

לקיים את הוראותיו והדרכותיו של הרבי מה"מ, כולל אלה שלא זכו לתהודה רחבה בשנים עברו.

לחוש ערבות הודית

לחוש ערבות ואחוזה כלפי האחר, לא רק בעת צרה וצוקה אלא אדרבה - דווקא בימים כתיקונם.

לממש את השליחות

להחדיר בכל פעולה ברוחניות ובגשמיות את נקודת השליחות העכשווית: קבלת פני משיח בפועל ממש!

לחיות עם הרבי

לחזק את האמונה וההתקשרות לרבי מלך המשיח, לחוש את כלל האירועים החסידיים לאורך השנה ולהנחיל חיות מיוחדת זו לדורות הבאים

להשקיע במשפחה

להשקיע במשפחה בכל ההיבטים: בתקשורת טובה, בחינוך מתוך אהבה ובהנחלת ערכים חסידיים לחיזוק הזהות הליובאוויטשית.

לחסידי מתאים לצאת מכל ההגבלות!

// דברים היוצאים מן הלב
הרב שמעון יהודה פיזם,
מנכ"ל התאחדות החסידים

עלי אכן להתחייב על כך בכתב כפי שהרבי מלמד אותנו, ואז הקב"ה פותח לי צינורות חדשים של שפע עצום, כדי שאוכל לעמוד בהתחייבות בשמחה ובטוב לבב.

במשך שנים היתה זו הוראה פרטית של הרבי ביחידויות ובמכתבים, אך בשבת סליחות-פרשת נצבים וילך תשמ"ג, הרבי גילה לכולנו את הסוד לעשירות, בצורה פשוטה וברורה: "פלעדזש", כתב התחייבות שבו החסיד מקבל על עצמו לתת מידי חודש סכום לצדקה "באופן של עשירות", ובכך הוא פותח לו צינורות חדשים של שפע בפרנסה.

כחלק ממטרת התאחדות החסידים לעורר ולעודד את כלל אנ"ש לקיים את הוראותיו של הרבי ביתר שאת, משקיעה 'התאחדות' רבות מידי שנה בקיום הוראת ה'פלעדזש' של הרבי, ומזכה עוד ועוד חסידים לצאת מההגבלות ולהשתתף בעשייה ובפעולות הכבירות של 'התאחדות' באמצעות פלעדזש.

התוצאות מדברות בעד עצמן, כאשר אנו רואים בחוש כיצד אלפי חסידים חותמים מידי שנה פלעדזש בהתאחדות על סכום גבוה יותר מהשנה שעברה, היות והם נוכחו לראות את הצינורות החדשים משפיעים בגשמיות על חשבון הבנק. ההשקעה של אלפי החסידים מידי שנה מוכיחה את עצמה בשני המישורים גם יחד. ברוחניות הם שותפים נלהבים למפעל הקדוש של הרבי שדואג לכלל משפחות אנ"ש באה"ק, ובגשמיות הם זוכים לשפע עצום בפרנסה ולהחזר השקעה מדהים בכל קנה מידה.

בחוברת זו תוכלו להבין לעומק את תוכנית העבודה של הרבי בעניין הפלעדזש, ללמוד בעיון את שיחת הקודש ואף הוראות נוספות של הרבי ממכתבים ומענות שפורסמו במהלך השנים, ואף תוכלו להיווכח בעצמם מסיפורים מפעימים מכלי ראשון של חסידים שכבר ניסו - והרוויחו!

בימים אלה, אתם מחליטים כמה תרוויחו בשנת תשפ"ה. המלך מבטיח לכם עשירות, קחו מלוא חופנייכם!

בברכת כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה, בטוב הנראה והנגלה, שנת פלאות המשיח, ההתגלות והגאולה בפועל, NOW. נאו ממש!

אשרינו מה טוב חלקינו, שאנו נמצאים בדור שזוכה להיות שייך ומקושר לרבי שליט"א מלך המשיח. בכל תחום בחיים זוכים אנו לקבל הוראות ועצות מדויקות ומפורשות מהרבי, אך אם נרצה להצביע על הברית התיכון, על עמוד השדרה, על הדבר ששזור כחוט השני בכל הוראותיו ושיחות קדשו של הרבי, דבר שאותו הרבי מלמד אותנו על כל צעד ושעל - הרי שזו היציאה מן ההגבלות. ילכו מחיל אל חיל.

"חסיד הוא מהלך", כבר נקבע בדברי ימי החסידים בדורות עברו, הרבי מלמד אותנו שבכל תחום שהוא, אין דבר כזה 'להיתקע באותו מקום', מה שעשיתי אתמול, היה מאוד טוב בשביל יום האתמול, אבל ממש לא מתחיל להתקרב למה שאני רוצה לפעול היום.

המדרגה שבה עמדנו אתמול בכל תחומי החיים שלנו, בהתקשרות למשה שבדור, בחינוך הילדים, בלימוד החסידות אדעתא דנפשיה ובהבנה והשגה, בעבודה שבלב זו תפילה, במבצעים ובהפצת המעיינות, בלחיות משיח ואחדות כדבר מוחשי, בהפצת בשורת הגאולה ועוד, היא רק המדרגה ממנה אני מתחיל לעלות היום. לעלות, ושוב לעלות, לצאת מכל ההגבלות.

על מנת לצאת מההגבלות ולהגיע אל היעדים החדשים, ברוחניות וגם בגשמיות, אנו נדרשים לשני דברים. ראשית דבר צריך להחליט. לקבל החלטה פנימית בנפש "אני רוצה להשיג את המטרה הזו ואני הולך לעשות את זה!", והדבר השני הוא פשוט לעשות. "המעשה הוא העיקר".

אם אני רוצה להשקיע יותר בחינוך הילדים, עלי ראשית להחליט שאני עומד להשקיע יותר, להקדיש לכך זמן ופניות הדעת, ושנית עלי פשוט לבצע זאת. אם אני משתוקק להיות יותר מקושר לרבי, עלי להחליט שבזה חפצי ורצוני, להחליט גם על דרכי הפעולה, ואז לבצע זאת. להתבונן ולהחדיר את זה במוח, לצאת יותר למבצעים, להתוועד יותר עם שטורעם, ללמוד יותר בקביעות ענייני גאולה ומשיח, להחדיר יותר אצל משפחתי, בני ביתי וילדיי את ההתקשרות לרבי ואת השליחות היחידה לקבל פני משיח צדקנו.

וכמו ברוחניות, מלמד אותנו הרבי, כך בדיוק כך בגשמיות. כדי לקבל יותר בגשמיות, בפרנסה בהרחבה גדולה ועד לעשירות כפשוטה, עליי ראשית להחליט שאני משקיע יותר בנתינת צדקה למעלה מהכלים שלי כפי שהם כיום, שנית

באהבת חסידים
שמעון יהודה פיזם

בהחננוכי נא בהזאת!

“בדיוק לפני שנה זה היה. ישבתי במשרד, שבור ומודאג לגמרי – המצב היה נראה עגום למדי.”

כך פותח ר' שמואל את השיחה שלנו. הוא מתווך דירות בעיר מגוריו, ומכאן פרנסתו ופרנסת בני משפחתו.

“במשך חודשיים לא הצלחתי לסגור אף עסקה, וזה למרות שעבדתי ממש קשה. עליתי מדרגות ורצתי אחרי בעלי דירות ואחרי זוגות שחיפשו לקנות דירה בעיר, אבל בכל פעם הכל התמסמס – פשוט חוסר הצלחה.”

מי מדבר על זה שבשנה שקדמה לזה התקשיתי לשרוד, תשפ”ג לא הסתמנה אצלי כהצלחה מסחררת... לסוף חודש אלול הגעתי בלי לדעת איך אני הולך לעבור את חודש תשרי עם כל ההוצאות המטורפות שיש בו, מתאר לנו ר' שמואל המתווך את המצב שלו באותה התקופה.

“אשתי זכתה ברוך השם להיות עקרת בית, ואני הוא זה שמפרנס את הבית על שמונת ילדינו. הכסף מהתיווך הוא הלחם והחלב שלי. אם לא הצלחתי בסופו של דבר להביא עסקה לחתימה, כל העמל ירד לטמיון ואין כסף למכולת – כפשוטו.”

וכך, בחודש אלול, ר' שמואל מוצא את עצמו ללא פרוטה לפורטה.

לאור הפעילות של 'התאחדות החסידים' לפרסום הוראות קדשו של הרבי ועידוד החסידים לקיימה בהידור, בשנים האחרונות זה הפך לתופעה שהולכת וגדלה בקרב אנ"ש: רגע לפני פתיחת השנה החדשה, בשבוע שלפני ר"ה, יותר ויותר חסידים מתיישבים בכובד ראש ובשמחה של מצווה לכתוב פלעדזש ומתחייבים על הצדקה שהם ייתנו בשנה הקרובה, מי במעשר, מי בחומש, ומי "באופן של בזבז - למעלה מחומש" כפי שהרבי אומר בשיחה // בימים הללו, לפני ראש השנה תשפ"ה, יצאנו לשוחח עם חסידים מכל רחבי הארץ ששיתפו איך הפלעדזש שהם נתנו להתאחדות החסידים פתח להם צינורות של שפע שלא הכירו קודם.

הם סיפרו על האתגר בחתימה על סכומים שנראו להם למעלה מיכולתם, על האמונה היוקדת בהבטחתו של הרבי לפרנסה בהרחבה "עד לעשירות כפשוטה", על השפע שהגיע מן השמיים, ועל כך שמידי שנה הם מעלים עוד יותר את סכום הפלעדזש, לשפע עד בלי די. //

אני מאמין לרבי שליט"א מלך המשיח!

וכשהרבי מבטיח שהתוצאות יהיו ניכרות עד סוף השנה
- הרבי מקיים!

בלי שום הסבר נראה לעין בדרך הטבע, זרם של רוכשי
דירות החל להופיע אצלי במשרד. פתאום בעלי דירות החלו
לחתום דווקא אצלי על בלעדיות, כמות גדולה של עסקאות
זרמו דרכי - דבר פלא של ממש.

"החלטתי לחזור אל דברי הרבי,
'שנתינה זו צריכה להיות באופן
של הרחבה ועשירות', כמו שהרבי
אומר שם בשיחה, ואז נרגעתי מעט.
החלטתי שאני מאמין לרבי".

וכעת, לקראת סוף השנה, אני מתיישב על האקסל ומגלה
שהתחזית שנתתי לפני שנה, שאז נראתה לי מופרזת לגמרי,
לא רק שהתממשה - אני אף עברתי אותה ב-25%! כעת
אני עוד צריך להוסיף כהנה וכהנה כדי להגיע למעשר.

הרבי אומר בשיחה, 'שה' עוזר שישתכר בריבוי גדול כדי
שיוכל לעמוד בהבטחתו לתת סכום גדול לצדקה! ואני
ראיתי את זה בחוש".

לסיום יש לר' שמואל דברים לומר לנו:

"אני ממליץ לכל יהודי ויהודי שרוצה לראות ברכה והצלחה
במעשה ידיו לקום ולעשות מעשה - לכתוב פלעדזש באופן
של הרחבה ועשירות כמו שאמר הרבי.

חשוב שנזכור כי הקב"ה בעצמו מבטיח: מי שנותן צדקה
בהרחבה זוכה לברכה עד בלי די. ואין מקום ראוי ממנו
להעביר את הצדקה כמו להתאחדות שעושה כה הרבה
פעולות למען הרבי ולמען אנ"ש".

נפלו לי כל האסימונים

"ביום שלישי, פרשת ניצבים-וילך, אני יושב במשרד
מיואש לגמרי, ובמוחי חולפת המחשבה - אולי הגיע הזמן
לעזוב את המקצוע..."

ובתוך כל ים הייאוש הזה פתחתי חת"ת והתחלתי ללמוד
את השיעור היומי. ואז תוך כדי, צצה במוחי השיחה של
הרבי על הפלעדזש. ראיתי את הפרסום של התאחדות
החסידים בבית הכנסת בשבת, אבל אמרתי לעצמי שזה
לא קשור אלי... ופתאום נפלו לי כל האסימונים. תפסתי
שזה הזמן - עכשיו זה כבר אחרי שבת מברכים של החודש
השביעי שהרבי מדבר עליה.

וממחשבה לדיבור - מיד כשסיימתי את שיעור החת"ת,
פתחתי טבלת אקסל, חישבתי במוצע כמה אני מרוויח
מכל תיווך וכמה עסקאות אני חושב שאוכל לסגור בשנה
הקרובה, במצב הכי טוב שאוכל לדמיין. סיימתי את החישוב,
ומיד נכנסתי לאתר התאחדות החסידים וכתבתי פלעדזש
על מלוא הסכום, סמוך ובטוח שאסיים את השנה על הצד
הכי טוב.

"שתבינו", מתלהט קולו של ר' שמוליק, "התאחדות
החסידים הוא מקום שאין ראוי ממנו לתרום לו את הצדקה.
ארגון שפועל כל כך הרבה עבור ענייניו הכי פנימיים של
הרבי ודואג לנו, לחסידים, להחדיר בנו ולעורר בנו את
הנקודה הפנימית, את השייכות האמיתית, עם כל הפעולות
האדירות שהם עושים לאורך כל השנה".

"רגע אחרי שכתבתי את הפלעדזש הרגשתי כמו משוגע -
לא היתה לי פרוטה בחשבון הבנק באותו הרגע, וגם זה היה
מעשר בתחזית של מעל ומעבר.

החלטתי לחזור אל דברי הרבי, 'שנתינה זו צריכה להיות
באופן של הרחבה ועשירות', כמו שהרבי אומר שם בשיחה,
ואז נרגעתי מעט. החלטתי שאני מאמין לרבי.

פחדתי מאוד. גם כשהייתי מזכיר, עסקתי ביעוץ עסקי פה ושם, והיו לי מעט גם אז לקוחות, אבל ללכת ולעשות מזה את פרנסתי העיקרית היה צעד מאוד גדול, חששתי שיעלה עלי בכמה מידות.

אז כתבתי פלעדזש עם התחייבות מפורטת, מכניס את הקב"ה כשותף לעסק החדש".

"האמת היא", משתף אותנו יעקב כטומן סוד, "שלא רק חתמתי על הפלעדזש והקמתי הוראת קבע להתאחדות, אלא החלטתי לתת לזה תוקף עוד יותר גדול ולהעביר שני שליש מסכום הפלעדזש באופן מיידי כמקדמה.

קצת אחרי שמחת תורה נולדה לי בת למזל טוב, ותיכף ומיד לאחר מכן ביטוח לאומי הכניס לנו סכום גדול כדמי לידה.

לקחתי את כל הסכום שנכנס לחשבון הבנק ותרמתי לצדקה, כשאת חלק הארי שלו ממנו אני מקדיש להתאחדות החסידים.

"למה דווקא התאחדות?" אני קוטע אותו בעניין.

"תענה לי אתה", הוא מחזיר כמו יהודי טוב, ומיד ממשיך,

"ללא ספק, העסקה הכי טובה שעשיתי עם פתיחת העסק הייתה ההתחייבות בפלעדזש".

ההשקעה הטובה ביותר

גם ר' יעקב, יועץ עסקי מבית שמש, מספר לנו על ההצלחה הגדולה שלו לאור הפלעדזש להתאחדות:

"לפני כשנה עשיתי את המעשה שרציתי לעשות כבר שנים – התפטרתי מעבודתי כמזכיר במשרד כלשהו ופניתי לעסוק במה שידעתי ואהבתי לעשות – ייעוץ לבעלי עסקים מתחילים.

“דהיינו?”

“הרבי מאוד ברור בשיחה הזו, צריך להתחייב את הצדקה על מה שישתכר במשך כל השנה...”

כזה הוא רבי משה, חסיד בכל רמ"ח ושס"ה, ביטול של חסידים מדורות קדמונים.

“מה היית אומר לחסידים שעומדים כעת, מתיישרים עם דף ועט אבל מפחדים לקחת התחייבויות גדולות מדי?”

“יש לי סיפור אחד” הוא פותח.

“הייתה שנה אחת שהתחייבתי חומש על סכום שהיה נראה לי אפשרי להרוויח באותה השנה, כמובן הוספתי גם מעבר לזה, מתוך ביטחון מוחלט שהכסף הזה יכנס.

אבל בחודש חשוון ארע מקרה מצער שלא הוסיף טוב למצב הכלכלי שלנו בכלל, בלשון המעטה.

היה לי מאוד קשה, אבל על מה שהתחייבתי שאתן – נתתי עבר חשוון, אחריו כסלו וגם שבט ואדר, המצב לא נהיה טוב יותר.

בתחילת הקיץ השגתי איזו השלמת הכנסה שאפשרה לנו מעט “לנשום” אבל לא יותר מדי.

בחיי היומיום חיינו בצמצום ודחקות מאוד גדולים. אבל בצדקה – כמו שהתחייבתי בפלעדזש, כמו שהרבי אמר בשיחה ‘באופן של הרחבה ועשירות’ תרמתי צדקה כאילו אני יהודי אמיד.

והשנה כבר הלכה להסתיים, ואני התחזקתי בדבר אחד “הרבי הבטיח”. זה לא היה קל, זאת האמת.

ביום בהיר אחד אני מקבל טלפון, על הקו היה עורך דין כלשהו. לרגע לא הבנתי מיהו ומה הוא רוצה.

פתאום נזכרתי.

כמה שנים (!) קודם, הגשנו תביעת ביטוח על עניין רפואי

“יש עוד ארגון שפועל בצורה כה נמרצת בשביל הרבי ובשביל אנ”ש? אישית אני יכול להעיד שפעילות ‘התאחדות’ משפיעה עלי ועל כל המשפחה שלי. ה’ טבת עם חגיגות דידן נצח, התוועדויות בכל יומי דפגרא, שיעורים בענייני גאולה ומשיח, חיות חסידים ואור יקר של התקשרות לרבי. אני בסך הכל רוצה להיות שותף קטן בפעולות האלה ולדעת שגם אני תורם בשביל המפעל הקדוש הזה!”

“רק שתדע לך”, הוא אומר בחיוך, שבזכות התאחדות התחלתי לפני שנתיים לצאת למבצעים כל שבוע, ובתקופה האחרונה לקחתי לעצמי משפיע ‘עשה לך רב’ כמו שהרבי רוצה, ולהתאחדות החסידים יש חלק גדול בזה. בשבילי, להיות שותף בהתאחדות זה התקשרות לרבי.”

“בכל אופן” חוזר ר’ יעקב לעינינו “אני רוצה לומר דבר אחד על השנה הזו תשפ”ד:

מהבטחתו של הרבי לא נפל צרור ארצה. העסק שלי, שהיה בתחילת דרכו בתחילת השנה, עשה צמיחה בלתי רגילה – זרם הלקוחות לא פסק אף יום, ולא רק סתם לקוחות, אלא לקוחות טובים – כאלה שמשלמים טוב ובזמן.

ללא ספק, העסקה הכי טובה שעשיתי עם פתיחת העסק הייתה ההתחייבות בפלעדזש.

השנה אני רוצה להעלות את הסכום בשליש, וגם הפעם עז חפצי להפריש מקדמה בסך שני שלישי מהפלעדזש, מיד בתחילת השנה.

האמנתי כי אדבר, האמנתי לרבי, וראיתי את זה בפועל בגשמיית בצורה הכי חזקה שיכול להיות.”

בדיוק פי חמש, ממקור לא צפוי

“אני משתדל להיות חסיד” עונה לי ר’ משה על שאלתי “למה אתה חותם פלעדזש כבר עשור ברציפות”

“בעניין הזה של הפלעדזש התחלנו לנהוג לפני כמה שנים, ומאז ראינו את הברכה העצומה שהרבי מדבר עליה, מספר לנו ר' שמריהו.

“בשנה הקודמת התחייבנו להוסיף סכום, שבאותו הזמן היה נראה לא ריאלי לחלוטין – סכום שהיה גדול מאוד, ולא היה נראה שנעמוד ביעד ההכנסות הזה כדי שסכום התרומה יהיה כחומש ממנו.

גם לאורך השנה לא היה נראה שדברים מתקדמים בקצב הנכון בשביל להצדיק את הסכום הגבוה, וכבר היתה לי מחשבה קלה שאולי זה לא בדיוק עובד כך... אבל חלפה השנה, והתיישבתי על המספרים – שקל לשקל – ומתברר לי שלא רק שהכנסתי את הסכום הזה. בשביל להשלים את סכום הצדקה לחומש, אני אצטרך להוסיף עוד!”

לסיום אומר לנו הרב סג”ל:

“כשאני כותב פלעדזש, אני רוצה מעבר להבטחה של הרבי לפרנסה בהרחבה, גם לשים את הכסף במקום שחשוב לי. ‘התאחדות החסידים’ היא ארגון חשוב לאין ערוך, כי זהו ארגון שכל עניינו הוא לחזק את ההתקשרות לרבי – משה רבינו שבדור – בקרב אנ”ש בכל פינה ופינה.”

“ראוי ומומלץ מאוד לכל חסיד וחסיד לעשות פלעדזש – אני לא יודע אם כל האנשים, גם אברכים צעירים, יכולים להתחיל מחומש ויותר מחומש כמו שהרבי אומר, אבל ממעשר – ודאי ובוודאי שראוי וצריך!”

זה פותח את צינורות השפע באופן בלתי רגיל. וכמו שהרבי מבטיח, ‘כאשר יהודי מחליט ומקבל על עצמו לתת סכום גדול לצדקה – עוזר לו הקב”ה ומסייע בידו שיצליח להביא את המחשבה הטובה לידי מעשה בפועל, היינו שישתכר בריבוי גדול כדי שיוכל לעמוד בהבטחתו לתת סכום גדול לצדקה. אפילו אם הסכום גדול מכפי ערכו – פותח לו הקב”ה צינורות חדשים!”

כלשהו שהלך ונסחב עד אין חקר, עד ששכחנו והתייאשנו ממנו לחלוטין.

אני שכחתי מזה – אבל הרבי לא שכח אותי.

פסקו לנו פיצויים בסכום ענק, סכום שעלה על כל דמיון וכל הערכה משפטית מוקדמת.

כמה ימים לפני ראש השנה ישבנו זוגתי ואני לערוך חשבון על סכום ההכנסות באותה שנה, וגילינו שזה היה בדיוק פי חמישה מהסכום אותו תרמנו במהלך השנה!... הפלא ופלא!.

בסיום השיחה לר' משה היה עניין חשוב לומר לי:

“אני רוצה לומר משהו אחד, אתה שומע את זה עכשיו בחמש דקות, ומי שיקרא את זה, ייקח לו גם פחות מדקה גם, אבל לנו היה ניסיון דבר יום ביומו לתרום לצדקה כפי שהתחייבנו. הקב”ה בחן אותי.

אבל בסוף, הצינורות של השפע נפתחים – והריקותי לכם ברכה עד בלי די.”

ארגון שכל עניינו הוא לחזק את ההתקשרות לרבי

את השיחה הזו אנחנו מסיימים עם הרה”ח ר' שמריהו הלוי שיחי' סג”ל, ר”מ בישיבת חח”ל צפת.

הרב סג”ל מספר לנו שהוא נוהג לתרום חומש מהכנסותיו כבר מאז נישואיו:

“מיד אחרי החתונה אמרה לי אשתי שהיא נהגה לתרום חומש, והיא רוצה להמשיך לנהוג בזה הלאה בעז”ה. אז המשכנו לנהוג כך – לתרום חומש דווקא, ולא רק מעשר.”

ומתי התחלתם לכתוב פלעדזש – לתרום על שם העתיד, ולא רק על העבר?

ימי הפלעדזש כבר כאן!

לוקחים אחריות על העתיד ומחליטים עכשיו:

פרנסה בהרחבה למעלה ממדידה והגבלה!

פלעדזש בזהירות אחריות

משקיעים את הצדקה במנוע הבווער של אנ"ש.
מתקשרים לרבי בשותפות בהתאחדות החסידים.
מתעשרים בפועל ממש. תוצאות מוכחות בחשבון הבנק!

058-4601770

CHARIDY.COM/HISACHDUS

התרומות מוכרות לפי סעיף 46

קח עכשיו חלק
בפלעדזש
של התאחדות
החסידים

סיפורים קצרים על הרדחבה גדולה!

סוד ה"פלעדזש" שגילה הרבי הפך ללהיט בקרב המוני חסידי חב"ד – ולא רק // מאז שבתאחדות החסידים' הפיצו את ה'נוסחה הסודית' של הרבי לעשירות, המונים כותבים פלעדזש מידי סוף שנה ורואים ניסים ונפלאות במצבם הכלכלי // **ליקטנו כמה סיפורים קצרים ומפעימים במיוחד**

בחדש אלול לפני כמה שנים לקחתי על עצמי סכום גדול במסגרת ה'פלעדזש', למרות שזה בכלל לא היה ב'כלים שלי'. המצב הכלכלי שלנו היה בעייתי מאוד, לא הצלחנו לעמוד בהתחייבויות בכל חודש מחדש, וכמעט בכל 'עשירי לחודש' נאלצנו לחפש עוד הלוואה.

בסוף השנה כשהסתכלנו במבט לאחור על כל השנה, רוב החובות כבר הוחזרו. נשארנו עם הלוואות בודדות, אבל ב"ה איננו זקוקים להלוואה נוספת – ולא רק שהמצב התאזן, אלא שגם הצלחנו לרכוש – בעקבות צרכי המשפחה – מכונית נוספת.

הרב מנדי ליפשי, עפולה

לפני מספר שנים היה ברשותי נכס שלא הצלחתי למכור במשך עשור שלם! באותה השנה התחייבתי ונתתי סכום של 11,000 ש"ח בחדש. בסוף חודש אלול, 3 ימים לפני ר"ה יוצר איתי

קשר קונה ובתוך מספר שעות העסקה נחתמה. הנכס נמכר בעלות של פי 4 ממחירו המקורי!

ההוצאות החודשיות גדלו והגיעו לסכומים שמאוד מקשים. כששאלנו באגרות קודש קיבלנו מענה "כשרואים שיש קושי בענין מסוים צריכים אדרבה דווקא בענין זה ללכת לקצה ההופכי, ובענייננו בעניין הצדקה דווקא לעשות פעולה מיוחדת". בו ביום הגדלנו את הו"ק שכבר הייתה בסכום של 118 ש"ח לחודש, ל-500 ש"ח בלי לדעת כלל מהיכן יבוא הכסף... תוך כמה שבועות נפתחו צינורות השפע, וההתחייבות גדלה

ל-1,000 ש"ח! השינוי נראה לעין תוך מספר שבועות!

בשנה שעברה קניתי סחורה בסכום גבוה במיוחד ו"נתקעתי" בלי יכולת למכור אותה. כשראיתי את הפרסום על הפלעדזש בסטטוס החלטתי להתחייב בסכום של כמה אלפי ש"ח להתאחדות החסידים. בסוף השנה בדקתי וראיתי שהרווחתי פי 5 מהסכום שנתתי!

ב"ה בשנה האחרונה הגדלתי את ה"פלעדזש" באופן משמעותי בצורה שזה בדרך הטבע היה למעלה מהיכולת שלי. בתוך השנה הזאת ברוך ה' קניתי בית, רכב, ומצאתי עבודה חדשה ומכניסה. בדרך הטבע לא היה לי כל סיכוי להצליח בכל הנ"ל ומה גם שבתוך חצי שנה מאז שקניתי את הבית - עוד לפני שנכנסתי אליו - הערך שלו עלה ב-200 אלף שקל.

במוצאי שבת סליחות תשפ"א, אחרי שחזרתי 'מתנדנד' מאמירת הסליחות ישבתי וחתמתי על השטר של ה'פלעדזש', עם ההתחייבות שלי לשנה החדשה. הייתי כל כך עייף אז רק הכנסתי את שטר ההתחייבות לכרך של 'אגרות קודש' ואפילו לא הספקתי לשבת בריכוז כדי לקרוא את התשובה. למחרת, יום ראשון, הגעתי לעבודה והתבשרתי על תכנית של העלאה בשכר החודשי שלי, שתחל לאחר החגים, באופן שבו בתוך כשנה ההעלאה הקבועה תעמוד על יותר מ-2,000 שקלים שקיבלתי לפני כתב ההתחייבות.

ר' לוי אוריאן, לוד

ראיתי במוחש שעל אף שלא ידעתי מהיכן - המציאות הייתה שהרווחתי ואין לי ספק שזה בזכות ה"פלעדזש": אני זוכר במיוחד מקרה שאירע לפני כמה שנים, כאשר עשיתי "כתב התחייבות" לצדקה בערב ראש השנה. לא ערכתי חישובים מדויקים אבל באותה שנה קניתי בית ולאחר מכן הסתבר שמישהי שרצתה לקנות את הבית הייתה מוכנה לשלם 100,000 שקל יותר והם לא הסכימו למכור לה את הבית. כך שהרבי נתן לי מתנה 100,000 שקל ואם היא לא הייתה מספרת עד היום לא היינו יודעים מזה. ממליץ על זה בחום!

בחודש אלול תשפ"ג פוטרתי מהעבודה שהיתה מקור הפרנסה היחיד של המשפחה שלי.

הייתי מאוד מתוסכל, וכשראיתי את שיחת הפלעדזש החלטתי שאני הולך על זה עד הסוף.

בדקתי כמה הרווחתי במהלך השנה, וחתמתי על הו"ק להתאחדות בסכום כפול! זה היה צעד של ייאוש, אבל זה היה הצעד שהציל אותי...

בשמחת תורה עם פרוץ המלחמה הייתי בטוח שעכשיו זה בטח לא יילך, התלבטתי אם לבטל את הו"ק אבל החלטתי שאני מנסה עוד חודש אחד.

עבר שבוע וחצי, וקיבלתי הצעת עבודה. בציפיות השכר ציינתי סכום כפול ממה שהרווחתי בעבודה הקודמת, כי הרי חתמתי על פלעדזש כפול...

למרבה ההפתעה קיבלו את הדרישות שלי בלי לומר מילה!!!

עכשיו בראש חודש אלול אני צריך להוסיף עוד כמה אלפי שקלים להתאחדות, מהכנסות צדדיות שהיו לי במהלך השנה.

יש לי חבר שאינו נמנה על חסידי חב"ד, ולפני כמה שנים הוא שאל אותי בחיוך אם אני עושה את "הסגולה" של הרבי מחב"ד לפרנסה בכבוד. באותו זמן לא הכרתי את הוראת הפלעדזש ובדיוק באותו שבוע התפרסמה החוברת של התאחדות החסידים, כשלמדתי את השיחה של הרבי החלטתי שמיד במוצש"ק אני כותב פלעדזש להתאחדות ואכן היתה לי שנה של פרנסה בהרחבה. אני כבר ממתין בהתרגשות לקראת מוצש"ש סליחות כדי לכתוב פלעדזש להתאחדות בסכום גבוה יותר משנה שעברה, שגם הוא היה סכום גבוה יותר מלפני שנתיים...

תוכנית עבודה של הרבי

לעשיית קודש

בכשונה

מה כוחה של **עבודת ההכנה** בשבת מברכים חודש השביעי שמביאה **ברכה לכל השנה?** // מה סיפור **המופת של הרבי** הריי"צ שמלמד מה עלי לעשות כדי לפתוח צינורות חדשים לעשירות? // מה יש לעשות בפועל במוצאי שבת קודש ולפני ראש השנה בכדי **לפעול את פתיחת הצינורות החדשים לעשירות?** // הכל מסביר הרבי מלך המשיח שליט"א בשיחת הקודש מש"פ נצבים-וילך ה'תשמ"ג // **הנה השיחה לפניכם, טעמו וראו כי טוב!**

"בשבת מברכים
חודש השביעי נפעלת
כבר עבודת ההכנה
על כל השנה הבאה,
בפשטות הענינים:
נתינה לצדקה על
חשבון מה שישתכר
במשך כל השנה
כולה."

"כאשר יהודי מקבל
על עצמו לתת סכום
גדול לצדקה, הנה
אפילו אם סכום
זה אינו לפי ערכו
- פותח לו הקב"ה
צינורות חדשים
שיוכל לקיים את
הבטחתו במילואה
ובשלימותה."

"כאשר יהודי מחליט
ומקבל על עצמו
לתת סכום גדול
לצדקה - עוזר לו
הקב"ה ומסייע בידו
שיצליח להביא את
המחשבה הטובה לידי
מעשה בפועל, היינו,
שישתכר בריבוי גדול
כדי שיוכל לעמוד
בהבטחתו לתת סכום
גדול לצדקה."

"מן הראוי לעשות זאת עוד לפני ר"ה,
ומה טוב - במוצאי שבת, ולא רק במשך
ג' ימים ראשונים הנקראים מוצאי שבת,
אלא במוצאי שבת ממש, או עכ"פ ביום
ראשון בבוקר"

"מכיון שהוא רוצה שהקב"ה יתן לו
בני חיי ומזוני רויחי, ובכולם רויחי,
באופן של עשירות דוקא - עליו להתנהג
בעצמו באופן כזה, היינו, שיתן לצדקה
בהרחבה, באופן של עשירות."

מתחילה כבר ריבוי זמן לפנ"ז, כלומר, ככל שהענין (שאליו מתכווננים) גדול וחשוב יותר, מתחילה ההכנה לענין זה בתקופה מוקדמות יותר.

וכפי שיודע כאו"א בעניניו הפרטיים, עניני מסחר וכיו"ב, שישנם ענינים שההכנה אליהם מתחילה בערב היום שבו צריך להתבצע הדבר, וישנם ענינים שההכנה אליהם מתחילה כמה ימים לפני"ז, כמה שבועות, ואפילו כמה חודשים לפני"ז - לפי ערך גודל וחשיבות הענין.

דוגמא לדבר - החילוק שבין זריעה לנטיעה: זריעה אינה חשובה כל כך, ולכן מספיקה הכנה במשך זמן קצר, נ"ב יום, וכיו"ב. משא"כ נטיעה שהיא חשובה ביותר, ובפרט "תמר", שחשיבותו גדולה ביותר, כמ"ש "צדיק כתמר יפרח" - הרי זה דורש הכנה במשך זמן ארוך יותר. ועד שישנו אילן שמצמיח פירות רק לאחר שבעים שנה - כמסופר בגמרא (תענית כג, א) אודות חוני המעגל ש"חזי לההוא גברא דהוה נטע חרובא, אמר לי' האי עד כמה שנין טעין (פירות), אמר ל"עד שבעין שנין", וכמסופר בהמשך דברי הגמרא שלאחרי שישן שבעים שנה, ראה את נכדו (של אותו אדם שנטע את החרוב) מלקט את הפירות.

ומזה מובן בנוגע לעניננו - שגם כאשר מדובר אודות עבודה

הכנה מיוחדת לכל השנה כולה

. . ט. והביאור בזה: כאשר מסבירים ליהודי ששבת מברכים חודש השביעי "הקב"ה בעצמו מברכו", "ובכח זה ישראל מברכים את החדשים י"א פעמים בשנה" - הרי הוא מבין שעבודת ההכנה בשבת מברכים זה צריכה להיות לא רק ביחס לחודש השביעי בפני עצמה [שהוא חודש נעלה ביותר, "המשובע ומשביע ברוב טוב לכל ישראל על כל השנה"], כי אם ביחס לעבודה דכל השנה כולה, עד חודש אלול בשנה הבעל"ט, וטעם הדבר - מפני שבשבת מברכים זה נמשך הכח לעבודת בני"י במשך השנה כולה.

כלומר: בעבודת ההכנה דשבת מברכים חודש השביעי - אין להסתפק בהכנה לקראת העבודה הפרטית דחודש תשרי בלבד, החל מ"בחודש השביעי באחד לחודש", ראש השנה, שהעבודה דיום זה היא - "תמליכוני עליכם", שעבודה זו דורשת הכנה מיוחדת לפני"ז, . . אלא בעבודת ההכנה דשבת מברכים חודש השביעי צריכים כבר להיות כלולים כל עניני העבודה שיהיו במשך כל השנה כולה, עד לחודש אלול הבעל"ט.

ואף שמדובר אודות עבודה שתהי' בפועל ממש לאחריו כו"כ חדשים, בחודש אלול הבעל"ט - הרי רואים במוחש שכאשר מדובר אודות ענינים חשובים - יותר, אזי ההכנה לענינים אלו

בחדשים שלאח"ז (ועד שאינו יודע אפילו כמה ישתכר בחדשים שלאח"ז) - כיצד יכול הוא לתת לצדקה על חשבון זה!?

ויתירה מזו - טוען הוא: ידע אינשי בנפשי' שלא בכל פעם יכול הוא לתבוע מהקב"ה בני חיי ומזוני רויחי, אלא לפעמים זקוק הוא לבקש זאת מהקב"ה בתורת צדקה, ומכיון שכן - טוען הוא - הרי ידוע מ"ש בספר חסידים שאין שום ענין (ואדרבה: אסור) לקחת כסף של צדקה כדי לקיים מצות צדקה!?

. . . הנה על זה אומרים לו, שלא מדובר עתה אודות נתינת הצדקה בפועל ממש ("מזומן"), כי אם לקבל על עצמו החלטה שמדי חודש בחודשו יתן לצדקה סכום כך וכך, ולא רק להסתפק בהחלטה בלבד, וגם לא הבטחה בדיבור בלבד, אלא לתת כתב-התחייבות על זה, שאז ישנו כבר ענין של מעשה בפועל, היינו, לא רק "מעשה זוטא" (עקימת שפתיו בדיבורו), כי אם מעשה ממש - כתיבה, א' מל"ט המלאכות שהיו במשכן.

ישתכר בריבוי גדול כדי שיוכל לעמוד בהבטחתו לתת סכום גדול לצדקה!

יא. ובקשר לטענתו שאינו יודע כמה ישתכר כו' - הנה על זה אומרים לו ש"מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה". ובהקדים: בפירוש הענין ד"מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה" (ולא "מעלה עליו הכתוב כאילו עשה") - מבאר אדמו"ר הזקן בתניא (פט"ז), שהקב"ה מצרף את המחשבה טובה עם ענין של מעשה שיהי' בעתיד, ואז ישנו ענין שלם - מעשה טוב ביחד עם מחשבה טובה. והנה מפירוש זה מובן שצירוף זה הוא רק כאשר ישנו אח"כ ענין של מעשה בפועל. ומכיון שמהלשון "מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה" משמע שמדובר אודות כל מחשבה טובה - הרי בהכרח לומר שכל מחשבה טובה תבוא בודאי לידי מעשה בפועל.

וטעם הדבר - כי כאשר הקב"ה רואה את מחשבתו הטובה של האדם, אזי עוזר הוא ומסייע לו שיצליח להביא את מחשבתו הטובה לידי פועל, ואז - מצטרף המחשבה הטובה אל המעשה בפועל.

ועד"ז בעניננו: כאשר יהודי מחליט ומקבל על עצמו לתת סכום גדול לצדקה - עוזר לו הקב"ה ומסייע בידו שיצליח להביא את המחשבה הטובה לידי מעשה בפועל, היינו, שישתכר בריבוי גדול כדי שיוכל לעמוד בהבטחתו לתת סכום גדול לצדקה.

שצריכה לבוא לאחרי כו"כ חדשים, עד לחודש אלול הבעל"ט, שייך (ויש צורך) להתחיל בעבודת ההכנה לכך ריבוי זמן לפנ"ז - בשבת מברכים חודש השביעי, מכיון שאז נמשכת ברכתו של הקב"ה בנוגע לכללות עבודתם של בני" במשך כל חדשי השנה.

ההוראה למעשה: צדקה על חשבון מה שישתכר במשך כל השנה!

י. ביאור הוראה זו בענין של מעשה בפועל, באופן שיהי' מובן גם ליהודי פשוט שבפשוטים, שאין לו ידיעה ברזין דרזין שבתורה, רזי תורה (צירופי שם הוי' בי"ב חדשי השנה, עניני חשבון הנפש, וכיו"ב), ואפילו בנגלה דתורה אין לו ידיעה רחבה כו' - הנה גם הוא יוכל לקיים הוראה זו בפועל ממש: כאשר מדובר אודות נתינת הצדקה - מעשר, או באופן של הידור - חומש, או באופן של בזבז - למעלה מההגבלה דחומש [כפי שמבאר אדמו"ר הזקן (אגה"ת פ"ג. אגה"ק ס"י) שאין להתחשב במה שאמרו "אל יבזבז יותר מחומש", מכיון שעושה זאת כדי לפדות ולתקן נפשו כו', ו"פשיטא דלא גרעה רפואת הנפש מרפואת הגוף שאין כסף נחשב, וכל אשר לאיש (לא רק חומש) יתן בעד נפשו כתיב"ל].

הרי הסדר הרגיל בזה הוא - שבסוף החודש (וכיו"ב) עושה חשבון כמה השתכר במשך תקופה זו, ואז מפריש הוא מממונו לצדקה.

ועל זה באה ההוראה הנלמדת משבת מברכים חודש השביעי שמברכו הקב"ה בעצמו, ובכח זה מברכים בני" את שאר חדשי השנה - שבחודש זה צריכים כבר לתת לצדקה על חשבון מה שישתכר בחדשים שלאח"ז, עד חודש אלול הבעל"ט, וזהו מה שבשבת מברכים חודש השביעי נפעלת כבר עבודת ההכנה על כל השנה הבאה (כנ"ל ס"ט) - בפשטות הענינים: נתינה לצדקה על חשבון מה שישתכר במשך כל השנה כולה.

ואף שעדיין אין לו "מזומן" את הממון שישתכר בעתיד - הרי ידוע המנהג הנפוץ במדינה זו (המצטיינת בעניני צדקה וחסד) לתת "פלעדזש", היינו, שמבטיח ומתחייב [ומכיון שזהו ענין של זכות - אין זה נקרא "התחייבות", כי אם "פלעדזש"], בכתב, שמדי חודש בחודשו יתן סכום כך וכך לצדקה, ומכיון ש"כל ישראל בחזקת כשרות" - בודאי יקיים את הבטחתו בפועל ממש כלומר: כאשר יהודי טוען שהנהגתו היא באופן ד"משאו ומתנו באמונה", ומכיון שעדיין אין בידו "במזומן" הממון שישתכר

כו', כי אם באופן המתאים לעולם התיקון].

קבלת ההחלטה ברגע של התעוררות מיוחדת

יב. והנה, כאשר יהודי מקבל על עצמו החלטה טובה - הרי ידוע הפס"ד בשו"ע (בנוגע לענין של תענית) שעצם קבלת החלטה טובה, פועלת כבר את ענין השכר, עוד לפני שבאים לקיום הדבר בפועל ממש. ומזה מובן העילוי שנפעל עי"ז שמחליטים לתת לצדקה בחדשים דשנה הבאה - עוד לפני הנתינה בפועל ממש.

זאת ועוד: כאשר ההחלטה מתקבלת בהיותו במצב של התעוררות מיוחדת - בשבת מברכים חודש השביעי, וכיו"ב - אזי מחליט לתת סכום גדול; ולולי החלטה זו - הנה בבואו לתת צדקה לאחרי שהשתכר, יתכן שלא הי' נותן סכום גדול כזה: משא"כ לאחרי שקיבל על עצמו החלטה זו, שאז בודאי יקיימה בפועל ממש, גם אם לא יהי' במצב של התעוררות מיוחדת.

ובפרט כאשר נמצאים בשבת פ' נצבים, שבה קורין אודות הענין ד"כריתת ברית" - והרי מבואר בלקו"ת (ריש פרשתנו) שכריתת ברית פועלת ענין של תוקף נצחי בל ימוט כו', כך ששום דבר שבעולם (טענות היצר וכיו"ב) אינו יכול להניאו

אפילו אם הסכום גדול מכפי ערכו - פותח לו הקב"ה צינורות חדשים!

וכידוע הסיפור שאירע אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר כאשר עמדו להדפיס את ספריו של אדמו"ר הצ"צ [ולהעיר - שנמצאים אנו בסמיכות ליום הולדתו, בערב ר"ה, המתברך משבת זו] - שנכנס אברך א' לכ"ק מו"ח אדמו"ר, והתחייב לתת את הסכום הדרוש להדפסת הספרים, ואף שמצד מעמדו ומצבו הגשמי הי' סכום זה שלא בערכו כלל וכלל, הנה מכיון שקיבל על עצמו לתת סכום זה - פתח לו הקב"ה צינורות חדשים בענין הפרנסה [צינורות חדשים דייקא, כלומר, אין זה עני של הרחבה בלבד בצינורות הפרנסה שהיו מקודם לכן, כי אם צינורות חדשים ממש], כך שהצליח לתת את כל הסכום שקיבל על עצמו מתוך שמחה וטוב לבב, לאחרי שנשאר לו כמ"פ ככה עבור צרכיו האישיים [ובלאה"כ הי' נותן סכום זה מתוך שמחה וטוב לבב].

וסיפור זה הוא בבחינת "תורה שבעל-פה" מכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, וההוראה בזה היא - שכאשר יהודי מקבל על עצמו לתת סכום גדול לצדקה, הנה אפילו אם סכום זה אינו לפי ערכו - פותח לו הקב"ה צינורות חדשים שיוכל לקיים את הבטחתו במילואה ובשלימותה.

[מובן ופשוט שאין הכוונה להנהגה שהיא באופן דעולם התוה

זה הרגע להחליט:

אני מאמין לרבי מלך המשיח!

שבת מברכין תשפ"ה
זה הזמן לחתום פלעדזש
להשקיע בהתקשרות
ולפתוח צינורות חדשים של שפע
עד לעשירות כפשוטה!

אני מאמין מלך המשיח -

פלעדזש ב"התאחדות

משקיעים בהתקשרות, באופן טל עשירות!

058-4601770

CHARIDY.COM/HISACHDUS

התרומות מוכרות לפי סעיף 46

הצטרף כעת

לאלפי החסידים

שכבר ניסו, והרוויחו

למעלה ממדידה והגבלה!

"פלעדזש" עוד לפני ראש השנה, בהרחבה באופן של עשירות!

. . יד. זוהי ההוראה הנלמדת מתורה הנ"ל [אודות ברכתו של הקב"ה בשבת מברכים חודש השביעי, שבכח זה מברכים ישראל את שאר חדשי השנה] בנוגע למעשה בפועל - שיש להתכונן כבר לעבודה דכל השנה כולה (עד חודש אלול הבעל"ט), ולדוגמא - בענין הצדקה: להתחייב לתת סכום מסויים לצדקה מידי חודש בחדשו, עד סוף השנה הבעל"ט, כנ"ל בארוכה.

ומן הראוי לעשות זאת עוד לפני ר"ה, ומה טוב - במוצאי שבת, ולא רק במשך ג' ימים ראשונים הנקראים מוצאי שבת, אלא במוצאי שבת ממש, או עכ"פ ביום ראשון בבוקר, שהרי אף שמיום השבת מתברכין כל ימי השבוע, הרי מובן, שככל שנמצאים בסמיכות יותר ליום השבת, ניכרת השפעת ברכת השבת באופן גלוי ונעלה יותר.

ובנוגע לכמות הסכום שצריכים לתת - הנה אף שע"פ דין "אי אתה מחוייב לעשרו", מ"מ, מכיון שהוא רוצה שהקב"ה יתן לו בני חיי ומזוני רויחי, ובכולם רויחי, באופן של עשירות דוקא - עליו להתנהג בעצמו באופן כזה, היינו, שיתן לצדקה בהרחבה, באופן של עשירות.

ואם הדברים אמורים בנוגע לצדקה כפשוטה (בגשמיות), הר עאכו"כ שכן הוא בנוגע לצדקה רוחנית - שזהו כללות הענין והפצת היהדות והמעיינות חוצה, שצריכים לקבל החלטות טובות בענין זה בנוגע לעבודת כל השנה כולה. וכאמור - שניתנה זו צריכה להיות באופן של הרחבה ועשירות. ובאופן שפעולת ההשפעה היא עד כדי כך - שתוצאותי ניכרות עד סוף השנה הבעל"ט!

וכשם שנתבאר לעיל שענין הצדקה צריך להיות גם אצל ילדים קטנים, כמו כן מובן בנוגע לצדקה רוחנית - שענין זה שייך גם לאלו שהם בבחינת ילדים קטנים בעניני יהדות, שגם הם צריכים לתת צדקה, לפי ערך הידיעות שכבר רכשו בעניני יהדות.

(ש"פ נצבים-וילך, כ"ה אלול, ה'תשמ"ג)

מקיום החלטה זו בפועל ממש.

כלומר: אע"פ שכאשר יתן את סכום הכסף לצדקה בפועל ממש, שוב לא יעמוד באותה התעוררות שהיתה אצלו בשעת קבלת ההחלטה - הרי העיקר הוא קיום המצוה במעשה בפועל, ובפרט כאשר מדובר אודות מצות הצדקה, שבה נוגע בעיקר העובדה שהחי' את נפשו של העני בפועל ממש. וכדאיתא בספרי (תצא כד, יט) שאפילו כאשר אדם "מאבד סלע מתוך ידו ומצאה עני ונתפרנס בה" - הנה אף שהוא מצטער על איבוד הסלע, אעפ"כ, מכיון שבפועל ממש נתפרנס העני על ידו, נחשב לו הדבר לקיום מצות צדקה.

דהנה, כאשר אדם מאבד סלע - יש לו להצטער על כך [אם אינו "שוטה" שלא איכפת לו שמאבד מה שנותנים לו...], כי בידעו שהתורה חסה על ממונם של ישראל, מכיון שע"ז יכולים לעשות כו"כ דברים טובים - מצטער הוא על העובדה שלא ניצל סלע זה (שנתן לו הקב"ה) לתכליתו הראוי. ועל זה אומרים לו - שכאשר העני מצא את הסלע ונתפרנס בה, נחשב לו הדבר לקיום מצות הצדקה, ונמצא, שסלע זה נוצל באופן הכי נעלה, כי - אם הי' משתמש בעצמו בסלע זה, יתכן שהי' משתמש בו עבור ענין שהוא בבחינת "כל מעשיך יהיו לשם שמים" בלבד, או אפילו עבור ענין של מצוה סתם, ואילו באופן זה, כאשר איבד את הסלע ומצאה העני ונתפרנס בה - מקיים הוא מצוה השקולה כנגד כל המצוות!

יג. הוראה הנ"ל שייכת לכאו"א מישראל - כולל אפילו לילדים קטנים, כדלקמן. וזהו הקשר לפרשתנו, פ' נצבים, שבה מדובר אודות אחדותם של כל הסוגים דבנ"י, "אתם נצבים היום כולכם גוי' ראשיכם שבטיכם גוי'", וכן "טפכם", ובהדגשת הענין ד"כולכם", היינו, למרות חילוקי הדרגות שבבנ"י, אין הכוונה ש"ראשיכם שבטיכם" באים בתחילה, ואח"כ "כל איש ישראל", ורק אח"כ "טפכם" - אלא "אתם נצבים היום כולכם", וכפי שמוסיף ומדגיש אדמו"ר הזקן (לקו"ת ריש פרשתנו): "לאחדים כאחד", עד כדי כך - "מבלי ימצא האדם ראש וסוף".

”שו”ת עם הרבי

על צדקה,
פלעדזש
ועשירות

מתי כותבים את הפלעדזש, מה הסכום שאותו כדאי לתת, ומה עושים אם קשה לקחת סכום כה גדול? // ליקטנו עבורכם מתוך שיחותיו של הרבי, אגרות הקודש ומענות מיוחדים, את התשובות הבהירות והברורות לכל השאלות // חסידים, כאן מתעשרים!

מה זה פלעדזש?

לתת "פלעדזש", היינו, שמבטיח ומתחייב [ומכיון שזהו ענין של זכות - אין זה נקרא "התחייבות", כי אם "פלעדזש"], בכתב, שמידי חודש בחדשו יתן סכום כך וכך לצדקה, ומכיון ש"כל ישראל בחזקת כשרות" - בודאי יקיים את הבטחתו בפועל ממש.

(שיחת הפלעדזש, נצו"י תשמ"ג)

מתי כותבים את הפלעדזש?

מן הראוי לעשות זאת עוד לפני ר"ה, ומה טוב - במוצאי שבת, ולא רק במשך ג' ימים ראשונים הנקראים מוצאי שבת, אלא במוצאי שבת ממש, או עכ"פ ביום ראשון בבוקר

(שיחת הפלעדזש, נצו"י תשמ"ג)

איך מחליטים על הסכום?

בתשובה לשאלה "כמה עליהם ליתן":

"בזה יבחנו כמה ההשגה שלהם בנוגע לה"תתעשר" שבא ע"י "עשר" כפסק דין חז"ל!"

(מענה בכת"ק, ניסן תשכ"ז)

"שיהי' למעלה מההגבלה שלהם בעת שהם בהרחבת הדעת"

(מענה בכת"ק, כ"ד מנחם אב תשכ"ד)

ומה אם אין לי בכלל כיוון להכנסות חדשות?

כאשר יהודי מקבל על עצמו לתת סכום גדול לצדקה, הנה אפילו אם סכום זה אינו לפי ערכו - פותח לו הקב"ה צינורות חדשים שיוכל לקיים את הבטחתו במילואה ובשלימותה.

(שיחת הפלעדזש, נצו"י תשמ"ג)

כאשר יהודי, כאן למטה, מקבל על עצמו החלטה טובה לתת צדקה בסכום גדול, הרי גם אם בשעת מעשה אינו רואה את האפשרות איך הוא יוכל ליישם את זה בפועל, אך למעלה, נפסקת עבורו מיד, פרנסה בהרחבה, במדה כזו שהוא אכן יוכל בפועל ממש למלא את החלטתו הטובה

(תרגום מאגרת א'תקצד, כ"ו טבת תשי"ג)

אני כבר נותן לכמה מוסדות ופתאום גם 'התאחדות' מבקשים...

כיון שקבל בקשה חדשה נוספת, בודאי שנתוסף ביכולת שלו למצוא מקור נוסף לצדקה ... ולכן יוסיף בפעולותיו על מנת לעזור גם למוסד המבקש.

(ממכתב כ"ד מרחשוון תשכ"ג)

קשה לי לקחת התחייבות לפני שאני בטוח ברווחים, מה עושים?

אצל הקב"ה הרי קיימות שתי דרכים: דרך אחת היא, שתחילה הוא נתן כסף ורואה כמה מפרישים מזה לצדקה, לפי ערך, ודרך שני היא שנותנים צדקה יותר ממה שיכולים והקב"ה אינו נשאר בעל חוב, והוא נותן אחר כך עוד, פי כמה בצמצום אם נתנו מעשר, או פי כמה בבזבז אם נתנו חומש. במילא נמצא שבעד כל דולר שנותנים יותר, כפי שנדמה יותר מכפי הכוחות, הקב"ה נותן חוץ מדולר זה עוד כמה וכידוע בכמה ספרים.

לכן בקראי במכתבו שאינו רוצה לאחר את ההזדמנות לתת קצת צדקה, ובפרט בחודש אלול, ובראותי את סכום ההמחאה שלו, פלא אצלי שמרחם על הקב"ה, ומה אכפת לו, לו ההמחאה שלו היתה כך שהקב"ה הי' נותן לו הכנסה ופרנסה שלא בערך יותר מכפי שהוא העריך את מכפי שהוא העריך את עצמו עם הצדקה של המחאה זו?

תקותי שלא יתרעם עלי, וגם יזכור, שהרבי תמיד רצה לעשותו לגביר, שאחת הדרכים (לכך) היא עשר תעשר - לתת צדקה כפי שהרבי רצה, וכאשר לא מתמקחים, גם הקב"ה לא מתמקח

(אגרות קודש מתורגמות חלק ג' עמוד תכג)

אני לא משחרר תרומות לפני שרואה החשבון מאשר, לא צודק?

כאשר מבקשים מהם ממון - הם מתווכחים; שואלים את "מנהל החשבונות" (אקאונטענט) והוא עורך עבורם "חשבון" - עד סכום פלוני יכולים הם לתת, ויותר מכך - אינם יכולים! אומרים להם "עשר בשביל שתתעשר", דהיינו, שכל שיתנו יותר, יהיו להם תשעה חלקים כנגד מה שנתנו; ואעפ"כ אומרים הם שלא יתנו יותר! הם מוכנים לוותר על תשעה חלקים אלו, ובלבד שלא יתנו לרבי חלק אחד! גם כאשר עוסקים במסחר עם אדם רע - אין מתחשו בים בשאלה אם אותו אדם ירוויח מכך, אלא עורכים את החשבון האישי; ואילו כאן - מוכנים הם להפסיד תשעה חלקים, ובלבד שלא יתנו לרבי חלק אחד!

פעם בא גביר אל כ"ק מו"ח אדמו"ר בווארשא. כשיצא הגביר, אמר לי הרבי שקרה לו (להגביר) אסון גדול, ובאמרו את הדברים - צחק. הי' זה אצלי דבר פלא: הרי הרבי מספר שקרה לגביר אסון גדול, ומה פשר הצחוק? לאח"י המשיך הרבי לומר לי שאותו גביר הפסיד ממון רב, בציינו את הסכום, והמשיך לצחוק. ושוב התפלאתי על כך. ואז אמר לי הרבי: אילו נתן גביר זה מממונו לצדקה - הי' מפסיד פחות, ורק כיון שהשאיר את כל הממון אצלו - קרה לו אסון גדול זה!... סבורים הם, שע"י ממונם עושים הם לרבי "טובה" ... - וכי מה חושבים הם, שהרבי בהיותו בגן-עדן, ברו קיע השביעי, ואפילו בהיותו כאן למטה עמנו, אינו יכול להיות דבוק בעצמות ומהות א"ס ב"ה ללא הכסף שלהם!?

הרבי רוצה לעשות להם טובה!

ואעפ"כ, כשהרבי עומד מצד אחד ודוחף אותם ("טורקעט זיי") באמרו "עשר בשביל שתתעשר", ומצד שני עומד "מנהל החשבונות" ודוחף אותם שלא יתנו - מנצח "מנהל החשבונות"!...

ראיתי פעם על מישהו שביכלתו לבוא לידי הצלחה, אלא שכיון שכל דבר צריך "כלי" - הונח אצלי שעליו לתת בכל חודש סכום מסויים של ממון, ונתינה זו תהי' הכלי להצלחה. מלכתחילה לא רצייתי לדבר עמו על זה, אבל לאחר שהוא עצמו התחיל לדבר על זה, סיפרתי לו את כל הענין - שיש ביכלתו לבוא לידי הצלחה, ושהכלי לענין זה הוא עי"ז שיתן בכל חודש סכום פלוני. בתחילה התווכח על זה, ואח"כ הסכים. ואמנם כך הי' במשך כמה חדשים, שנתן בכל חודש את הסכום הנ"ל, עד שהגיע חודש ניסן, ודוקא בחודש זה - לא נתן. לאח"ז חזר לתת את הסכום בכל חודש, וכשהגיע חודש תשרי - דוקא בחודש זה לא נתן! כלומר, שבכל החדשים נתן את הסכום הנ"ל לצדקה, ודוקא בחודש ניסן ותשרי, שהם חדשים כלליים - דווקא בחדשים אלו לא נתן! רואים איפוא בעיני בשר עד כמה אין זה אלא ענין של העלם והסתר (ולא ענין המתקבל בשכל), ואעפ"כ - האלט מען זיך אין דינגען!"

(משיחת ש"פ בראשית תשי"ד)

יש הבטחה מפורשת מהרבי שמקבלים פי 4 או 5 מהתרומה?

כאשר יהודי מחליט לתת לצדקה סכום גדול, למרות שבאותו רגע אינו רואה את היכולת לכך ומהכין יקח את הכסף, הרי למעלה מיד נפתחים עבורו צינורות חדשים שתהיה לו תופסת ברכה בפרנסתו ויוכל לקיים את הבטחתו בפועל ממש.

.. מכיון שצדקה היא חל קמעשר או חומש, פוסקים מלמעלה לכל הפחות חמש פעמים ככה ממה שהחליט לתת לצדקה, וארבעת החלקים הנותרים נשארים אצלו לעניניו הפרטיים.

(אג"ק ב'תד, י"א שבט תשי"ד)

אני מאוד רוצה לתת אבל יש לי חובות, מהי הדרך הנכונה?

.. כיון שמתלונן רק על כך שלפי החשבון החובות הגשמיים גדלו .. בנוגע לעצם ענין החוב; ישנה העצה שר"ז ל אומרים, מלח ממון חסר, שכאשר חשים חסרון בממון, יש להתחיל לתת יותר צדקה, וזה מסייע שתהיה הוספה בפרנסה, וכפי שהשי"ת הבטיח, עשר בשביל שתתעשר, ולא תמיד צריכה להיות הדרך לתבוע מהשי"ת שהוא יאמין ויתן הוספה בפרנסה ואחר כך יצטרך האדם לעמוד בניסיון, ומותר לנהוג בדרך השניה לתת יותר צדקה תחילה ולהיות בטוח שהקב"ה יקיים את הבטחתו, והשי"ת יצליחו לתת הרבה צדקה בלב שמח.

(אג"ק ג'תקנח, ט"ז סיון תשט"ו)

יש לי המון הוצאות, חייך קודמים! האם זה באמת הזמן להגדיל את התרומות?

במכתביו מזכיר על דאגתו לפרנסה, עליו לזכור מה שכתוב בספרים הקדושים, בכאשר נולד בן, זהו סימן ברכה בבית, וגם בענין הפרנסה, וכדי למהר זאת, צריכים להיות חזקים בבטחון בהשם יתברך, שהוא ברוך הוא הזן ומפרנס לכל, ורוצה לתת מידו המלאה, עוד דבר צריך לזכור שצריך לעשות כלים, להכיל את הברכות מהשם יתברך, שבכלל זהו עניני תורה ומצוות, ובפרט נתינת צדקה, ואם נדמה דוחק בפרנסה, אזי צריכים לתת צדקה יותר מאשר קודם, כדי להוכיח להשם יתברך עי"ז שיש צרכים יותר גדולים לצדקה, במילא הוא יתן פרנסה יותר מאשר קודם.

(אג"ק א'תרד, ב' סיון תשי"ב)

גם נשים יכולות לתת פלעדזש?

מובן, שהמדובר אודות נתינת הצדקה - הוא שייך גם לנשים, ואדרבה, מצד כמה טעמים, להן דבר הצדקה שייך יותר.

ואף שהדין הוא שגבאי צדקה אין מקבלים מהנשים אלא דבר מועט, הרי שיעור זה תלוי בעושר הבעל ובהקפדת הבעל וכו', ובמדינה זו בפרט - הרי הבעלים נותנים לרשותן גם סכומים גדולים ואין מקפידים על זה. (משיחת ח"י אלול תשכ"ב)

האם זהו הקו של הרבי שכל שנותנים יותר לצדקה כן מתעשרים יותר?

בודאי ימצא אותיות המתאימות, ובודאי לא יתרשם גם אם לא נראה לו הסכום (אם הנ"ל לע"ע אינו רגיל בו). ויסבירו שמאמר רז"ל עשר בשביל שתתעשר אינו יוצא מידי פשוטו.

וככל שיגדיל חלק הצדקה - יגדל ג"כ התתעשר, שהרי ע"ז נאמר ובחנוני נא בזאת (שו"ע י"ד סו"ס רמ"ז)

ומהנכון הי' שמי שהוא יסביר למר... שאף שלא רציתי לפרש כמה הוא היתר שעל מעשר, הנה צריך להיות קרוב לחומש.

(אגרות קודש ג'קפו נדפסה בלקו"ש ח"ט ע' 287 והושלמה ע"פ העתק המזכירות)

פתיחות מאס"ב - מאיפה בק!

השליח הרב יצחק ידגר צ"ה

'התאחדות' הוא מוסד קדוש שמביא את דברי הרבי מלך המשיח לכל משפחה בארץ הקודש וגם המקורבים והמושפעים נהנים מכך. פועל יוצא של 'התאחדות החסידים' זה השפעה על כלל ישראל, שהרי כשבתוך הבית חם אזי החמימות יוצאת גם החוצה אל כלל ישראל. ואחדות היא אחד הדברים שאותם הרבי תמיד דרש מהחסידים, מכיון שאחדות מתקנת את סיבת הגלות ומביאה את הגאולה השלימה ואת התגלותו של הרבי מלך המשיח.

תתנו את התרומה באהבה ובשמחה ל'התאחדות החסידים' והרבי מבטיח שאתם תראו פי ויותר בעזרת ה'. בכוח שהרבי נתן לי לברך אני מברך את כל התורמים ואת כל אלו שבעתיד יתרמו למוסד הקדוש ולפעילויות הנפלאות שנעשות על ידי 'התאחדות', שה' ימלא משאלות לבם לטובה ולברכה, בכל העניינים, בטוב הנראה והנגלה, בבניי, חיי ומזוני וכולהו רוויחי. כתיבה וחתימה טובה ומתוקה לשנה טובה ומתוקה!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

המשפיץ החסידי ר' זושא פוזנר צ"ה

קטעים מתוך הראיון האחרון לפני הסתלקות בשביל מה חב"ד הייתה צריכה את 'התאחדות החסידים', מה היה חסר לנו לפני?
"ככה זה, אנחנו ב'דור השביעי'. אם אתה רוצה לסגור את 'התאחדות החסידים', תסגור את ליובאוויטש. זה חלק אחד. ב'דור השביעי'

להשקיע במנוע הבווער של אנ"ש

משפיעים ורבנים בטורים נלהבים על הזכות העצומה להשקיע ולהשתתף בפעולות 'התאחדות החסידים'

משפיץ הארגון הרב צופר שיחי מידובניק

התאחדות החסידים' מתעסקת זה כמה וכמה שנים בהחדרת רוח חיים חסידית, אמיתית, "ותחי רוח יעקב אביהם" - ובהצלחה, ב"ה, בפעולות רבות ושונות שקצרה הידיעה מלפרט אותן.

ארגון 'התאחדות החסידים' היא המקום האמיתי לכל משפחה חב"דית. כל אחד צריך להיות חלק מזה.

זו זכות שלנו להיות שייכים לרבי, "להחזיק בידית". זו זכות נפלאה להגיע למקום שאנחנו חסידים של הרבי; שמה שאכפת לרבי - אכפת לנו. שזה נוגע לנו, שאנחנו רואים את הדברים. זה 'התאחדות החסידים'.

צריכים כזה ארגון, כדי שנהיה בני אדם. שיהיה קצת אכפת לנו מהרבי. העיתון 'דרך המלך' נותן מסגרת לאיך חסיד צריך להתנהג, איך צריך להיות חסיד - ואני לא אומר את

זה בגלל הדברים שלי שמודפסים שם"...

אנחנו צריכים להיות מאוחדים. יש רבי וצריך לעשות מה שהרבי רוצה ו'התאחדות' מסייעים לזה. הם עושים דברים טובים ל'דור השביעי'. למי היום אכפת מה הרבי רוצה? מי קם בבוקר וחושב מה חסיד צריך לעשות ואיך להפוך את העולם? בזכות 'התאחדות' יש חסידים שקצת אכפת להם מהרבי".

מה המעלה הכי גדולה בעיניך בפעילות של הארגון?

שהחבר'ה נמצאים יחד. זה, כמו שאומרים, צו השעה. זה לבד מספיק. הרבי רוצה שנהיה מאוחדים!

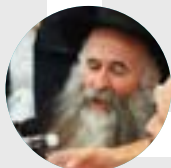
מה אתה רוצה לאחל לחסידים לקראת השנה החדשה?

"שיהיה להם שכל להיות שייכים לרבי. זו לא ברכה? יש משהו יותר גדול מזה שאפשר לרצות? תקבלו שכל, תהיו מאוחדים, תשתתפו בפעילויות של 'התאחדות החסידים' ותהיה לכם שנה טובה ומתוקה ברוחניות ובגשמיות".

המשפיץ הרב יוסקה פרידמן, תות"ל נחלת הר חב"ד

'התאחדות החסידים' זה לא ארגון שמיועד רק לאברכים, ל'תמימים' ולצעירי הצאן. 'התאחדות החסידים' הוא ארגון שמחזק גם אצלנו, החסידים המבוגרים יותר, כולל אלה שהיו אצל

הרבי בשנות האור, את ההתקשרות לנשיא הדור.

בדור השישי ובשנים הקשות ברוסיה מאחורי מסך הברזל הייתה מסירות נפש של ממש כדי לשמור על הגחלת, להיות ביחד - וגם היום יש ניסיון, אבל הפוך: יש לנו הכול, מותר לנו להתוועד וללמוד ולעשות 'מבצעים' ולחיות רבי - אבל אנחנו אפאתיים ושוכחים לפעמים את המטרה, מי אנחנו ומה אנחנו. ברוסיה היה ניסיון אחד, והיום יש לנו ניסיון אחר - ואני לא יודע מה קשה ומבלבל יותר. לשמחנתנו, ארגון 'התאחדות החסידים' נועד במיוחד בשביל זה: לתת לנו את הכוחות לעבור את הגלות הזו יחד, בהתאחדות החסידים כאיש אחד בלב אחד. יש לנו את הכוחות ואת האמצעים, יש את הפעילויות המגוונות, צריכים רק להשתתף בהן - ומניסיוני, הם כמים קרים על נפש עייפה.

השליח הרב שלום בער שמולביץ, מנכ"ל מוסדות חב"ד בית שאן

זכינו ב"ה לחיות בתקופה שבה יש הרבה ארגונים של חסד, צדקה והתקשרות. אבל יש ארגון אחד שאחראי על "לב כל קהל ישראל" - 'התאחדות החסידים' הוא הלב הפועם שמזרים את החיות ואת הדם של כל כלל אנ"ש. 'התאחדות החסידים' לקח על עצמו את האחריות להחיות את החסידים ולהזכיר לנו כל הזמן על מה גדלנו, על מה חונכנו בישיבה ומה הם העקרונות והערכים שלנו; זה ארגון שהוא לב חי ופועם ומחיה, זו ההגדרה הכי הולמת עבורו.

'התאחדות' עושה - שומרת אותנו 'תמימים' ושומרת את התמימות שלנו בהתקשרות ובחסידות. מי שתורם ומחזיק אותם לא תורם לארגון זר, אלא לעצמו ולמשפחתו - להווה ולעתיד החסידי שלו ושל ילדיו. 'התאחדות החסידים', כשמו כן הוא, דואגת לאחד אותך עם העניינים ועם משפחת החסידים.

יש כאן פרויקט חיים, מטרה הכי קריטית וחיונית, שכאשר הרבי יתגלה תיכף ומיד הוא יפגוש חסידים שלא ויתרו, שלא התפזרו. הרבי יגלה שאנחנו נאמנים לו, שאנחנו חיים. זה התפקיד הקדוש שארגון 'התאחדות' לקח על עצמו: לוודא שכל חסיד שרק רוצה יהיה שם וישמור על הגחלת - ולכן אין משהו יותר חשוב מזה. מי שרוצה להשקיע את כספו בדברים הנכונים באמת עבור עדת החסידים - עליו לחזק את 'התאחדות החסידים'. לא מדובר פה על מותרות, או על 'שימור ההווי', אלא על סיוע לכל חסיד לעבור את התקופה שכל הדורות חיכו לה, בניסיון הכי קשה והכי מאלף מתחילת ההיסטוריה. לכן, כל שקל נוסף שיהיה ל'התאחדות' יאפשר פעילות ביתר כוח, תעצומות ושאת בשביל המטרה הנשגבה הזו של החייאת הנשמה האלוקית והחסידית - עד שנזכה להתגלות הרבי מה"מ תיכף ומיד.

המשפיע הרב יצחק אקסלרוד, ראש 'ישיבת חב"ד פתח תקווה ומשפיע אנ"ש

החיזוק והתמיכה בארגון 'התאחדות החסידים', אינם תמיכה רק בארגון כזה או אחר, אלא תרומה לכלל חסידי חב"ד.

'התאחדות החסידים' הוא גם 'סובב' - האחראי בדורנו, דור השביעי, על העניינים הרוחניים והגשמיים של אנ"ש חסידי חב"ד - ויחד עם זאת גם 'ממלא' - נכנס לכל פרט ודואג לכל נושא ונושא. מדובר בעצם החיות של כלל אנ"ש.

גם הפעילות של 'התאחדות החסידים' וגם ה'פלעדזש' הם סוג חדש של התקשרות - זו ההתרמה היחידה שנקראת בלשונו של הרבי: 'פלעדזש'. התרומה לארגון היא 'משפיע ומקבל' - התרומה עבורם היא השפעה וקבלת שפע גם עבור התורם, בהתאם לדברי הרבי על כך שכמה שאתה - נותן אתה מקבל חזרה.

'התאחדות החסידים' הכניס חיות בכללות אנ"ש, בפרט אחרי ג' תמוז כשלא רואים את הרבי לע"ע והציל נפשות רבות של הדור הצעיר ושל הדור המבוגר. בעלי-בתים שכמעט 'יצאו לפנסיה' מבחינה חסידית, שבו חזרה בזכות הפעילויות של 'התאחדות'; חזרו להתוועד, התחילו ללמוד, נוסעים לרבי ועוד. הפעילות של הארגון הזכירה להם שיש רבי ויש הקב"ה - וזה מציל נפשות כפשוטו.

חובה וזכות להשתתף בתרומה גם מעבר ליכולת - ולסמוך על דברי הרבי שכל אחד יקבל בני, חיי ומזוני וכולא רויחי. והעיקר שבזכות זה נזכה להתגלות של הרבי מלך המשח תיכף ומיד ממש.

המלך מבטיח לך עשירות. קח מלוא חופניים

"אפילו אם סכום זה אינו לפי ערכו - פותח לו הקב"ה צינורות חדשים"
(משיחת הפלעדזש, נצו"י ה'תשמ"ג)

לכתחילה
אדינער
12 x ₪ 1,000

מקושר
12 x ₪ 770

גאולרני
12 x ₪ 358

הצלחה
12 x ₪ 280

שורתף
12 x ₪ 123

למעלה ממדידה
והגבלה
12 x ₪ 10,000

רווחים ללא
הפסקה
12 x ₪ 7,770

עשירות
12 x ₪ 1,800

שיר ה"פלעדזש"

מוצאי שבת מברכים חודש השביעי ה'תשפ"ה
הוד כבוד קדושת אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח שליט"א
כהוראתו הקדושה לפני למעלה מ-40 שנה בשיחת ש"פ נצבים-וילך
כ"ה אלול תשמ"ג וזה לשונו הקדוש:

"וזהו מה שבשבת מברכים חודש השביעי נפעלת כבר עבודת ההכנה על כל השנה הבאה - בפשטות הענינים: נתינה לצדקה על חשבון מה שישתכר במשך כל השנה כולה. . לתת "פלעדזש", היינו, שמבטיח ומתחייב בכתב, שמידי חודש בחדשו יתן סכום כך וכך לצדקה. . מכיון שרוצה שהקב"ה יתן לו. . באופן של עשירות דוקא, עליו להתנהג. . שיתן לצדקה בהרחבה באופן של עשירות דוקא. . כאשר יהודי מחליט ומקבל על עצמו לתת סכום גדול לצדקה. . הנה אפילו אם סכום זה אינו לפי ערכו - פותח לו הקב"ה צינורות חדשים שיוכל לקיים את הבטחתו במילואה ובשלמותה".

הנני מקבל על עצמי להתחזק בהתקשרות ולגרום לכ"ק אד"ש נחת רוח בקיום הוראתו הקדושה, ולתת מידי חודש בחודשו לצדקה - כשותפות בפעולות 'התאחדות החסידים' בסך חודשי של:

<p>*** לכתחילה אריבער 12 * ₪1,000</p>	<p>*** מקושר 12 * ₪770</p>	<p>*** גאולתי 12 * ₪358</p>	<p>*** הצלחה 12 * ₪280</p>	<p>*** שותרך 12 * ₪123</p>
<p>*** סכום אחר:</p>	<p>*** למעלה ממדידה והגבלה 12 * ₪10,000</p>	<p>*** רווחים ללא הפסקה 12 * ₪7,770</p>	<p>*** עשירות 12 * ₪1,800</p>	

ובסה"כ:

שם ושם האם:

משפחה:

כהכנה ו"כלי" לברכת השי"ת בכל ענייני הפרטיים במשך כל השנה כולה, לי ולבני משפחתי שיחיו, בבני חיי ומזוני ובכולם רוויחי, "באופן של עשירות", ולכתיבה וחתימה טובה, וגמר חתימה טובה לשנה טובה ומתוקה בטוב הנראה והנגלה, ועד לפעול את הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש!

אימייל: _____ | טלפון: _____

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד